

Eszter története:

Az első menstruációm 14 évesen jelentkezett, 2 évig nagyjából pontos és fájdalommentes volt. Utána rendszeresen jelentkeztek hónapról hónapra a pecsételő vérzések és az alhasi görcsök. Rengeteg nőgyógyásznál jártam ezalatt az időszak alatt. (Kb. 10-15 orvosnál...) Az orvosok mind egyetértettek abban, hogy felborult a hormonháztartásom, szedjek fogamzásgátlót, az majd rendbe hoz! (Az sajnos senkinek nem jutott eszébe, hogy azt vizsgálja, hogy vajon mitől borult fel minden?) Nem csináltak sem hasi, sem pedig hüvelyi ultrahangot, hasra ütésre felírták a gyógyszert! Az egyik orvos azt is hozzátette, hogy szedjek naponta 1000 mg C-vitamint.

Ez így ment évekig, beszedtem rengeteg gyógyszert, de az állapotom folyamatosan romlott. Szinte minden hónapban előfordultak köztivérzések és a normál menstruáció előtt 5-6 nappal a pecsételő vérzés is rendszeres volt! 2008-ban (23 évesen) már annyira fájdalmas volt a menstruációm, hogy egész nap fetrengtem az ágyban és bőgtem. Cataflamon, Algopyrinen és Nospan éltem...Egyik alkalommal már annyira erősek voltak a fájdalmaim, hogy majdnem elájultam. Szüleim eljöttek értem Szegedre (ott voltam egyetemista), hazavittek, majd nem sokkal később egy hasi ultrahangon megállapították, hogy 6 cm-es „ciszta” van a petefészek körül. Ezt követte az első műtétem. Diagnózis: endometriózis... Érintett volt mindkét petefészek, méhszalagok, petevezetékek. A műtétet követően a sebész azt ajánlotta, hogy mihamarabb vállaljak gyermeket, mert meddő leszek. De akkoriban sajnos a volt párom és a szülei teljesen elzárkóztak ez elől! Jöttek a kifogások: „nem vagytok házасok, tanultok még!” Ezért a következőt tanácsolta a nőgyógyászom: 6 havi GnRH injekció, majd ezt követően fogamzásgátló szedése javasolt. Életem legnagyobb baklövése volt, hogy beleegyeztem az injekciókba. Súlyos egészségkárosító hatása van, nem tudom, hogy azóta betiltották-e? Remélem igen! A szuriknak köszönhetően másfél évig nem menstruáltam, igazából klimaxoltam! De a feketeleves csak ezután jött. Úgynevezett jó indulatú daganatok, fibroadenomak alakultak ki a melleimben. (A jobb oldalt operálták, 3 cm-es daganatot szedtek ki belőle.) A pajzsmirigyemben, pedig 2012 óta tudom, hogy keletkezett egy hideg göb (erről majd később...).

Tehát másfél év után nagy nehezen visszajött a menstruációm, a fájdalom talán még erőteljesebb volt, mint előtte. 2012-ben sor került a 2. műtétre, ekkor már 4. stádiumban volt az endometriózisom. Tehát érintett volt a petevezető, mindkét petefészek, méhszalagok, méh, húgyhólyag, bélrendszer. (A székelés is hatalmas fájdalommal járt minden alkalommal.) Gyakorlatilag minden össze volt nőve, hatalmas endometriosis szigetek voltak mindenhol. Az orvosok hozzá sem mertek nyúlni a bélhez, a petefészkeket próbálták menteni és a nagyobb összenövéseket oldani! Az operáló orvosok mondták, hogy vállaljak gyermeket, talán ez az utolsó esélyem, biztosan meddő leszek. Sajnos igazuk lett, az akkori párom, aki addigra már a férjem lett, elzárkózott továbbra is a gyermekáldás elől, utána meg már nem sikerült. Rájöttem, hogy a műtétnek semmi értelme sincs, ugyanis, ha csak egy gombostűfejnyi nagyságot bent hagynak, és nem változtat az ember az életmódján, akkor burjánzik és terjed tovább. A műtétet követően már biztos voltam benne, hogy változtatnom kell az életemen, de a környezetem sajnos nem volt a segítségemre. Sem anyukám, aki egészségügyben dolgozik, sem a húgom, aki gyógyszerész, sem pedig a volt anyósom, aki falusi asszony révén – sok disznó és csirke tartás mellett – nem tudta elfogadni, hogy diétázni szeretnék. (Akkor még nem hallottam Tündéről és a makrobiotikáról.) Elkezdtem paleozni, de azt éreztem, hogy rosszabbul vagyok. (Persze a rokonaim azt hajtogatták: „na ugye, nem megmondtuk, hogy hülyeség az a

diéta?!”) Ekkortájt talákoztam egy ismerősömmel, aki beszélt Tündéről nekem. Elkezdtem tornázni, majdnem minden nap csináltam. Jobban voltam, de ez önmagában kevésnek bizonyult. (Ugyanúgy ettem a húsokat, tejtermékeket, tojást). Sajnálom, hogy akkor még nem vettem fel a kapcsolatot Tündével. Mivel hiába próbálkoztunk, nem tudtam teherbe esni, ezért a ... intézetbe kezdtünk járni a volt férjemmel. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy elsőre sikerült a lombik. 40. hétre megszületett az egészséges kislányunk, 9/10-es apgar tesztet kapott. 2 és fél évig sikerült szoptatnom. Sajnos ez az időszak sem volt túl örömteli, ugyanis egy éves volt a kislány, amikor szétmentünk a férjemmel, 2016-ban mondták ki a válást. Terhesség és szoptatás alatt gyógyultnak nyilvánítottak. Mikor abbahagytam a szoptatást 2 és fél év után, a következő hónapban már nem volt jó a menstruációm. Mondta a nőgyógyász, hogy „nem kell megijedni, még vissza kell állnia a menstruációnak, ne ijedjek meg!” De én akkor már tudtam, hogy kiújult az endo! Ez idő tájt (2016.) felvettem végre a kapcsolatot Tündével. Hosszú és rögzös út vezetett el hozzá, csak azt sajnálom, hogy nem tettem meg előbb ezt a lépést! Utólag viszont kár keseregni, előre kell tekinteni! Ő világított rá a helyes étrendre és a megfelelő mozgásformákra! Eltelt legalább egy év is, amíg diétáztam, de nem jól! Állandóan fáradt voltam, legyengült és lefogytam. Ami nagy baj volt, mert mindig sovány voltam. Egyszer Szegeden sikerült Tündével személyesen is találkoznom, elmentem egy mozgásórára hozzá. Ekkor végre kaptam étrendet is, elkezdtem rendesen étkezni, de hol tartottam a diétát hol nem. Valahogy azt kellene jobban tudatosítani fejben, hogy félmegoldás nem létezik! Szigorúan kell tartani a diétát és a tornát is, nem lehet megúszni! Tenni kell a gyógyulásért, különben nem lesz változás. A jelenlegi párommal 2 gyermeket nevelünk közösen egy éve. Szerencsére ő mindenben támogat és szívesen segít az étkezésemben is! Szeretnék közös gyermeket, de a „sors” ismét közbeszólt! Nem sikerült a gyermekáldás, az orvos azt mondta: látszik a méh mögött a folyadék, nagy valószínűséggel kiújult az endo! Nem mondott újat, meg sem lepődtem. Viszont a hormonjaim sem voltak rendben olyan szempontból, hogy a TSH-m mindig határértéken belül volt, de egyszer alacsonyabb volt máskor pedig magasabb. Tünde javaslatára magánúton, vérvétel segítségével megnézték többek között a tireoglobulin szintet is. (Ez a pajzsmirigy egyik tumormarkere.) Az érték nagyon magas volt, 115. Ennek hatására megnézték a pajzsmirigyemet ultrahanggal, onnan már el sem engedtek, jött a vékonytű biopszia. Mivel a szövettani eredmény rossz lett, illetve bizonytalan, ezért 4 endokrinológus is azt tanácsolta, hogy távolítsák el a jobb felét. Azt tudni kell, hogy az utolsó pillanatig tiltakoztam a műtét ellen, nagyon félttem a szövődményekektől. Tünde rengeteg erőt adott nekem, nagyon sokszor beszélünk telefonon is és végig mellettem állt és most is számíthatok rá mindenben! Ha ő nincs, nem tudom meddig élek. Valószínű, hogy nem sokáig! Ugyanis a szövettan eredményem a következő: papillare, encapsulált, follicularis varans, 18 mm, pT1bNX. Magyarul: papilláris rák, mely rossz indulatú. Mivel a daganat be volt tokosodva, ezért az endokrinológusom úgy gondolja, hogy nincs szükség a pajzsmirigy másik felének az eltávolítására és radiojód kezelés sem szükséges. Várom az onkoteam határozatát, mert ebben a kérdésben nem dönthet egyedül az endokrinológus. De én már döntöttem, most kivételesen először szeretném, ha kivennék a másik felét is! Volt már két nagy felkiáltójel az életemben, de úgy hiszem ez a legnagyobb! Éljetek a lehetőséggel minél hamarabb, ne jussatok el ideig, tanuljatok az esetemből! Ez már lehet hogy csak az én fejemben létezik, de véleményem szerint tudatos népirtás folyik ma nemcsak Magyarországon, hanem az egész világban!

Jelenleg a legnagyobb célom, hogy meggyógyuljak! Szeretném felnevelni a 2 gyermeket, akiket a sors rám bízott. Idővel remélem sikerül a gyermekáldás is! :D Egy gondolat mostanában egyre jobban foglalkoztat! Szeretnék tornát tanítani gyermekeknek, lehet hogy szakmát váltok!:D

Kedves Tünde! Ezúton szeretném még egyszer kifejezni a hálámat, hogy ennyit segítettél, általad ujjá születtem és kaptam egy második esélyt az életre! Örökké hálás leszek, amíg csak élek!